مادامی که ازدواج نکرده ای، تو به او سزاوارتری.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که زنی گفت: ای رسول خدا، شکم من برای پسرم ظرفی و پستانم ظرف شیرش و آغوشم ماوای او بوده است؛ پدرش مرا طلاق داده و می خواهد او را از من بگیرد؛ بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی فرمود: «أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ مَا لَمْ تَنْكِحِي»: «مادامی که ازدواج نکرده ای، تو به او سزاوارتری».

[حسن است] [به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

در این حدیث آمده که زنی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم از شوهرش شکایت می کند که او را طلاق داده و می خواهد فرزندش را از او بگیرد؛ و این زن صفاتی را ذکر می کند که اقتضای آنها مقدم بودن وی بر شوهرش جهت نگهداری فرزند می باشد؛ اینکه وقتی جنین بوده، شکمش ظرف نگهداری او بوده و بعد از تولد او، پستانش ظرف شیر او بوده و آغوش وی مکان نرم و لطیفی برای او بوده است. و رسول الله صلی الله علیه وسلم صفاتی را که این زن می شمارد تایید می کند و به او می گوید: تو به حضانت و سرپرستی او سزاوارتری؛ و مادامی که با شوهر دیگری ازدواج نکردی، برای تو خواهد بود؛ و زمانی که ازدواج کردی، دیگر سزاوار به حضانت او نیستی، بلکه در این صورت پدرش به حضانت او سزاوارتر است؛ چون وقتی زن ازدواج می کند و فرزندش با او بماند، درواقع تحت سرپرستی شوهر جدید قرار می گیرد و بر او منت می گذارد یا کودک وی نسبت به پدرش، علاقه ی بیشتری به شوهر جدید پیدا می کند و چه بسا مفاسد دیگری رخ دهد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58189